

Ballarins 'exiliats' i solidaris

Girona en Moviment culmina una dècada en què la dansa ha servit per fer visible la malaltia del càncer i reivindicar la dansa

El festival abaixa el teló després d'haver recaptat més de 170.000 euros per a Oncolliga i la lluita contra el càncer

Ballarins saludant en la gala de fa dos anys MANUEL DÍAZ.

Quan el teló del Teatre Municipal de Girona baixi el pròxim 5 de juliol, no només s'acabarà una gala benèfica. També es posarà punt final a una de les iniciatives culturals i solidàries més singulars que hi ha hagut a la ciutat en les últimes dècades. Girona en Moviment celebrarà la seva desena i última edició després d'haver recaptat més de 170.000 euros per als serveis de suport a les persones amb càncer i les seves famílies a través de la Fundació Oncolliga Girona.

Però les xifres, per si soles, expliquen només una part de la història. Durant deu anys, aquest festival ha estat sobretot el punt de trobada d'una generació de ballarins catalans que han hagut de marxar a l'estranger per desenvolupar les seves carreres professionals. Solistes i artistes integrats en companyies de prestigi internacional han tornat cada estiu a Girona per actuar davant d'un públic que, en molts casos, mai no els havia vist damunt d'un escenari. La paradoxa és reveladora. Catalunya forma ballarins d'alt nivell però continua sense oferir les estructures necessàries perquè molts d'ells puguin construir-hi una carrera estable. David Rodríguez, impulsor del festival i establert des de fa anys a Suïssa, ho denunciava ja fa temps, quan el vam entrevistar en aquest mateix diari: "La fuga de talent en la dansa és enorme." La majoria dels artistes que han passat per Girona en Moviment

són la prova viva d'aquesta realitat.

El mateix Rodríguez forma part d'aquesta diàspora. Després de treballar amb companyies de referència com el Béjart Ballet Lausanne, el Tiroler Landestheater o la Gauthier Dance Company, va decidir impulsar a la seva ciutat natal un projecte que unís dues experiències que li havien marcat la vida: la dansa i el càncer. Pocs anys abans havia superat una malaltia oncològica que el va portar a replantejar-se moltes coses i a buscar una manera de contribuir a ajudar altres persones que es trobaven en el mateix procés. D'aquella necessitat personal va néixer una idea aparentment senzilla: reunir amics i companys de professió perquè actuessin a Girona en benefici d'Oncolliga. El que havia de ser una iniciativa puntual es va acabar convertint en un festival únic al país. Any rere any, desenes de ballarins professionals han participat altruïstament en unes gales que han combinat excel·lència artística i compromís social.

La desena edició mantindrà aquesta essència. Del 2 al 5 de juliol, la programació inclourà activitats vinculades a les arts escèniques, la salut emocional i el benestar, abans de culminar amb la tradicional Gran Gala de Dansa

Contra el Càncer. L'escenari gironí acollirà artistes procedents de companyies tan prestigioses com el Ballet de l'Òpera de Milà, l'Òpera de Lió, l'Stuttgart Ballet o el Philadelphia Ballet.

Hi haurà, però, una imatge especialment simbòlica. Per primera vegada, un grup de dones que han passat o estan passant un procés oncològic pujaran a l'escenari després de mesos participant en un taller de dansa creativa impulsat per Oncolliga. Una escena que resumeix l'esperit que ha definit el projecte des del primer dia: entendre la cultura com una eina de benestar, d'acompanyament i de transformació social.

Rodríguez assegura que tanca aquesta etapa perquè sent que els objectius fundacionals ja s'han complert i perquè els nous reptes professionals li impedeixen continuar dedicant-hi el mateix nivell d'energia. Ho fa, diu, amb emoció i gratitud. També deixant el festival en el seu millor moment. Potser aquesta és la millor manera d'acabar. Girona en Moviment desapareix, però deixa un llegat que va molt més enllà dels diners recaptats. Durant una dècada ha fet visible una realitat sovint ignorada: la dels artistes que han hagut de buscar oportunitats lluny de casa. I, al mateix temps, ha demostrat que la dansa pot ser molt més que un espectacle.

Publicat a:

-Setmanari Girona 26-06-2026, Pàgina 8

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2652738-ballarins-exiliats-i-solidaris.html>